

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/45/2014
Identifikačné číslo spisu:	3113011792
Dátum vydania rozhodnutia:	10.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3113011792.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 10. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v trestnej veci proti obvinenému W. N., pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. februára 2014, sp. zn. 3 Tos 7/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného W. N. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 28. novembra 2013, č. k. 4 Nt 102/2013-43, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol ako nedôvodný návrh obvineného W. N. na povolenie obnovy konania vo vzťahu k výroku o treste a súvisiacom výroku o zaradení obvineného na výkon trestu v rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10. októbra 2007, č. k. 2T 45/2005-267, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 7. januára 2008, č. k. 3 To 126/2007-279, v konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné.

Na základe sťažnosti obvineného proti tomuto rozhodnutiu, Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 13. februára 2014, č. k. 3 Tos 7/2014-58, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného zamietol, pretože nie je dôvodná.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený, prostredníctvom obhajcu, dovolanie, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., teda s odôvodnením, že mu bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

V odôvodnení dovolania obvinený poukázal na nesprávny výklad krajského súdu o nemožnosti aplikácie nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. novembra 2012, sp. zn. PL ÚS 106/2011, ktorý sa týka použitia asperačnej zásady, na jeho prípad. Podľa názoru obvineného je predmetný nález

aplikovateľný aj vo vzťahu k rozsudkom všeobecných súdov, v ktorých pri ukladaní trestu bolo použité ustanovenie § 35 ods. 2 veta prvá za bodkočiarkou Trestného zákona účinného do 1. januára 2006. Okresný súd Trenčín a Krajský súd v Trenčíne teda rozhodli nesprávne a nezákonne, keď zamietli návrh obvineného na povolenie obnovy konania. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky preto navrhol, aby na verejnom zasadnutí rozhodol tak, že podľa § 386 ods. 1 Tr. por. z dôvodov § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. bol porušený zákon v neprospech obvineného a bol mu uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zároveň, aby zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 13. februára 2014, sp. zn. 3 Tos 7/2014, uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 28. novembra 2013, sp. zn. 4 Nt 102/2013 a Okresnému súdu Trenčín prikázal rozhodnúť o návrhu na obnovu konania.

Dňa 14. augusta 2014 bol dovolaciemu súdu doručený dodatok k dovolaniu, v ktorom obvinený zotrval na svojom pôvodnom dovolaní. K dodatku priložil písomnosti týkajúce sa odsúdeného N. D., ktorému Okresný súd Trnava v spojení s Krajským súdom v Trnave povolil obnovu konania z dôvodu uloženia trestu s použitím asperačnej zásady podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín, ktorá sa stotožnila s názorom krajského súdu o nemožnosti aplikovať predmetný nález aj na ustanovenie § 35 ods. 2 veta prvá za bodkočiarkou Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006. Podľa jej názoru nemôže všeobecný súd tento konkrétny nález ústavného súdu aplikovať pri rozhodovaní o obnove konania aj na iné ustanovenia iného zákona a takýmto spôsobom vysloviť jeho protiústavnosť, pretože na takýto postup nemá kompetencie. Z tohto dôvodu dovolaciemu súdu navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom :

Dovolanie bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); avšak dovolaním obvineného W. N. je napádané rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, ktorým súd rozhodol o sťažnosti obvineného W. N. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, ktorým mu bol zamietnutý jeho návrh na povolenie obnovy konania. Proti takémuto druhu rozhodnutia však dovolanie nie je prípustné.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného W. N. ako neprípustné na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.